

ระเบียบกระทรวงแรงงาน

ว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าบริการและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากคนหางาน

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติ
จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดหางานและ
คุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานจึงวางระเบียบไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงแรงงาน ว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าบริการและ
ค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากคนหางาน พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดอัตราค่าบริการ
และค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากคนหางาน (ฉบับที่ ๔) ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ค่าบริการ” หมายความว่า เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ให้เป็นการตอบแทนการจัดหางาน

“ค่าใช้จ่าย” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการจัดหางาน

ข้อ ๕ ผู้รับอนุญาตจัดหางานในประเทศจะเรียกหรือรับค่าบริการและหรือค่าใช้จ่ายจากคนหางาน
ได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของค่าจ้างรายเดือนที่คนหางานจะได้รับจากนายจ้างในเดือนแรกหรือ
ในระยะเวลาสามสิบวันแรกที่คนหางานเข้าทำงาน

ข้อ ๖ ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศจะเรียกหรือรับค่าบริการจาก
คนหางานได้ไม่เกินจำนวนหนึ่งเท่าของค่าจ้างรายเดือนที่คนหางานจะได้รับจากนายจ้างในเดือนแรก
หรือในระยะเวลาสามสิบวันแรกที่คนหางานเข้าทำงานสำหรับสัญญาจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาไม่น้อย
กว่าหนึ่งปี ในกรณีสัญญาจ้างมีกำหนดระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีให้ลดค่าบริการลงตามส่วน

นอกจากค่าบริการตามวรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศจะเรียก
หรือรับค่าใช้จ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินจำนวนสามเท่าของค่าจ้างรายเดือนที่คนหางานจะได้รับ
จากนายจ้างในเดือนแรก หรือในระยะเวลาสามสิบวันแรกที่คนหางานเข้าทำงาน

ข้อ ๗ กำหนดอัตราค่าใช้จ่ายตามความในข้อ ๖ วรรคสอง มิให้ใช้บังคับในกรณี

(๑) การจัดหางานเพื่อไปทำงานในประเทศอิสราเอล และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีที่มีสัญญาจ้าง กำหนดระยะเวลาตั้งแต่สองปีขึ้นไป ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ จะเรียกหรือรับ ค่าใช้จ่ายในการจัดส่งคนหางานได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินจำนวนสี่เท่าของค่าจ้างรายเดือนที่คนหางาน จะได้รับจากนายจ้างในเดือนแรก หรือในระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวันแรกที่คนหางานเข้าทำงาน

(๒) การจัดหางานเพื่อไปทำงานในได้วันที่มีสัญญาจ้างกำหนดระยะเวลาน้อยกว่าสองปี ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ จะเรียกหรือรับค่าใช้จ่ายในการจัดส่งคนหางานได้ เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินจำนวนสองเท่าครึ่งของค่าจ้างรายเดือนที่คนหางานจะได้รับจากนายจ้างในเดือนแรก หรือในระยะเวลาเจ็ดสิบห้าวันแรกที่คนหางานเข้าทำงาน

ข้อ ๘ ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ จะเรียกหรือรับค่าใช้จ่ายในการจัดหางาน จากคนหางานได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าจัดหาตำแหน่งงาน

(๒) ค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ในการจัดการให้คนหางานได้เข้าไปทำงาน ได้แก่ ค่ารับรองเอกสาร ค่าแปลเอกสาร ค่าธรรมเนียมตรวจลงตราหนังสือเดินทาง (วีซ่า)

(๓) ค่าดูแลคนหางานในต่างประเทศตามที่กฎหมายของประเทศนั้น ๆ กำหนด

ข้อ ๙ ค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดหางานแต่เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว ของคนหางาน ซึ่งผู้รับอนุญาตจัดหางานจะเรียกหรือรับจากคนหางานไม่ได้

(๑) ค่าหนังสือเดินทาง

(๒) ค่าตรวจสุขภาพ

(๓) ค่าทดสอบฝีมือ

(๔) ค่าโดยสารเครื่องบิน

(๕) ค่าธรรมเนียมสนามบิน

(๖) ค่าอบรมภาษาและวัฒนธรรมในการเข้าไปทำงานในต่างประเทศ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

อุไรวรรณ เทียนทอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน